

L'impacte Monzó

Quim Monzó atreu públic i mitjans durant tota la fira de Frankfurt · '86 contes' es traduirà al rus

Primera hora de la tarda de dissabte: **Quim Monzó** arriba a l'estand de **Frankfurter Verlagsanstalt**, la seva editorial alemanya. Ha tingut un matí mogut: Acte a l'estand de l'Institut Francès a dos quarts de dotze, una entrevista a les dotze, a la una taula rodona amb els seus traductors. Ara li toca signar llibres fins a les quatre. Però una periodista d'una ràdio estrangera se li acosta i li demana d'entrevistar-lo. Ho fa. Mentrestant, un grupet de lectors fa cua, pacients, amb el llibre a la mà.

Monzó els hi posa una dedicatòria en alemany. Té la frase memoritzada. Després, a mitja tarda, agafarà l'avió cap a Barcelona. Aquesta fira la recordarà tota la vida. Els seus editors, també.

La primera persona que s'ha col·locat a la fila perquè Monzó li signi el llibre és una senyora alemanya de mitjana edat. I vostè com ha conegut aquest autor? Diu: 'Abans de dimarts no el coneixia pas, però vaig escoltar el discurs i em va semblar espectacular. L'endemà el meu company es va comprar el llibre i se'n va anar a l'auditori del Fòrum a escoltar la lectura que Monzó feia de '100 contes'. Jo no hi vaig poder anar, però també m'he comprat el llibre i ara em fa il·lusió que me'l signi.' La senyora treu el llibre, treu un tríptic sobre l'escriptor i un desplegable promocional de '100 contes' que ha editat l'editorial. Monzó li signa tot.

'Des que vaig arribar, diu l'escriptor a VilaWeb, no he parat. Sobretot fent entrevistes. N'he fet unes quatre o cinc cada dia. Sobretot han estat per mitjans alemanys i catalans. Ja no puc més, estic rebentat.'

Una de les claus de l'interès per Quim Monzó dels mitjans alemanys ha estat l'èxit del discurs inaugural. 'Jo em vaig adonar que funcionava quan després del treballengu del Dalí el públic es va posar a riure i va aplaudir. Em vaig quedar parat. Els alemanys i els que entenen l'anglès van riure al mateix temps que els catalans, i això va ser fenomenal. Va ser molt important que els traductors simultanis tinguessin al davant el discurs imprès. D'aquesta manera el podien anar dient al mateix temps que jo. Em va sorprendre el sentit de l'humor dels alemanys. El meu editor, Joachim Unseld, diu que no havia vist mai que en un discurs d'aquest tipus la gent s'ho passés tan bé, perquè està acostumada als discursos avorrits dels polítics i el meu els va sorprendre.'

Monzó ha passat per la cadena Arte i divendres es va asseure al sofà blau, l'espai televisiu d'entrevistes a escriptors que es fa en directe durant la fira. Un espai important. El públic, nombrós i encuriosit. De fet, és la primera vegada en la història de la Fira del Llibre de Frankfurt que dos autors en llengua catalana, Quim Monzó i Jaume Cabré, se'ls entrevista al sofà blau.

Al matí, acompanyant l'autor cap a l'estand de l'Institut Francès, passem pel Centre Internacional, on s'hi fan taules rodones a totes hores. Allí hi ha una exposició de fotografies d'escriptors d'arreu del món. Monzó és un dels fotografiats, al costat de Hans Magnus Enzensberger i també de Frank McCourt, Zadie Smith, el Nobel Gao Xingjian, Mario Vargas Llosa, Tahar Ben Jelloun, Donna Leon, Jostein Gaarder, Imre Kertész... Explica que aquesta fotografia li van fer a Berlín el més de setembre, quan va participar a la fira de la literatura d'aquesta ciutat.

Joachim Unseld, un editor molt peculiar

Quim Monzó va ser un dels primers autors del catàleg de Frankfurter Verlagsanstalt, quan al 1995 Joachim Unseld la va comprar i refundar. L'editor defineix Quim Monzó com la versió moderna de Kafka i Cortázar, que són els seus escriptors de capçalera. És per això que el va publicar de seguida. És un editor del tot peculiar. S'explica que quan Joachim Unseld té convidats a casa seva, a l'hora de les postres els llegeix un conte de Monzó. Ell no pren mai postres, no li agraden, i mentre els altres comensals mengen els dolços, Unseld els entreté amb el conte 'Quarts d'una' de 'L'Illa de Maians'. Aquest és un dels sis títols que ha publicat a l'alemany, juntament amb 'La magnitud de la tragèdia', 'El perquè de tot plegat', 'Guadalajara' i 'El millor dels mons'. I ara, aquests '100 contes', que l'editorial també destaca que és el volum de més pàgines, unes vuit-centes, que ha publicat mai.

L'editorial alemanya no ha donat una xifra de vendes fins ara i tampoc saben com s'ha incrementat aquesta setmana la venda de '100 contes'. Ara bé, estan sorpresos de l'atenció mediàtica que ha rebut aquests dies l'escriptor, i es manifesten encantats amb el discurs que va pronunciar en l'acte inaugural. De moment, les traduccions i l'interès de les editorials internacionals són un reflex de l'impacte Monzó: '86 contes' es traduirà al rus i 'El millor dels mons' al serbi. També s'han interessat pels contes de l'escriptor diverses editorials nord-americanes.

La feina de Monzó a la fira s'ha acabat. Diu que ara li toca als editors fer la feina. Els alemanys ja pensen en un cicle de lectures de Monzó per diverses ciutats alemanyes. Una per any en els propers cinc anys. Els èxits cal que es mantinguin.

Montserrat Serra

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)